ਦੇਵਾਸ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਐਂਟਰਿਕਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ.

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5766/2021)

17 ਜਨਵਰੀ, 2022

[ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ ਅਤੇ ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ-ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ-ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ-ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦਰਮਿਆਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਚਰਚਾ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਵਿਦਰੋਹ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - 2013 ਐਕਟ ਦਾ ਐਸ.271 ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੁਣ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ (2013 ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ 1956 ਐਕਟ) ਬਣ ਗਈ ਹੈ -ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 - ਐਸ.271-ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 .

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ-ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੂ / ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦਾ ਐਸ.271 (ਸੀ)-ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-ਉਲੰਘਣਾ-ਤੇ ਤੱਥ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ-ਮੰਨਿਆ ਗਿਆਃ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਅਤੇ (2)। 468 2013 ਐਕਟ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬੰਦ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 2020 ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ| ਆਰ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 5 ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸਮਾਪਤੀ) ਨਿਯਮ, 2020 ਦੇ 7, ਆਰ. 35 ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਨਿਯਮ 2016 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਆਰ 35 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ (1) ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਾਂ (2) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ- ਆਰ 35 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6)। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 2013 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਗਾਹਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਜਾਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ-ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ-ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਸ.271 (ਸੀ) ਅਤੇ 468 – ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956-ਕੰਪਨੀ (ਸਮਾਪਤੀ) ਨਿਯਮ, 2020- ਆਰ.ਆਰ. 5 ਅਤੇ 7-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਯਮ, 2016 ਆਰ. 35 .

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ-ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੂ /ਐਸ. 271 (ਕ) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013-ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਲਈ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਸੀਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੰਦੂਕ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਲਈ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ-ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ-ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ

ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਿਖਰ' ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਸਨ। 271 (ਸੀ)-ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ 2013 ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ|

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ-ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ-ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ-ਐਸ 271 (ਕ) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਤਹਿਤ -ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ-ਚੁਣੌਤੀ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਏ ਉੱਤੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ, (1) ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ; (2) ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ; ਅਤੇ (3) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਜੋ ਗਠਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ-ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਸੀ-ਜੋ ਕਿ ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 271 (ਕ) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ-ਇਸ ਲਈ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ-ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - s.271 (c)

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ-ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ-ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ। 271 (ਕ) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦਾ-- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼-- ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕ੍ਰਾਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ-ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕ੍ਰਾਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਡੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਤੱਥਾਂ' ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕ੍ਰਾਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ-ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ-ਇਹ ਉਹ ਧਿਰ ਹੈ ਜੋ ਹੋਂਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਗੈਰ-ਹੋਂਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ-ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਇੱਕ ਉਪਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਪਕਰਣ ਉੱਤੇ ਅਖੌਤੀ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ-ਇਸ ਲਈ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਕੇ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਉਪਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਵਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ-ਜੋ ਵੀ ਦੇਵਤੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਸੀ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਨਾਲ ਹੀ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕ੍ਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ-ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ-ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ-ਧੋਖਾਧੜੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ-ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ। 271 (ਕ) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013-ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ-ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈਃ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀਃ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਸਿਧਾਂਤਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬੰਦ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 2020 - ਆਰ. 3 (1)-ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013।

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ-ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ-ਐਸ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। 271 (ਕ) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼-ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਗਲਤ ਮਿਆਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ-ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈਃ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਸਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਘੜ੍ਹਤ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐੱਨਸੀਐੱਲਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ-ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਤੀਜੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਮ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐੱਨਸੀਐੱਲਏਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ।

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ-ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ-ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ-ਜੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇ-ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈਃ ਜਦੋਂ ਦੋ ਫੋਰਮਾਂ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਅਤੇ ਐੱਨਸੀਐੱਲਏਟੀ ਨੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ੍ਹ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ-ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ-ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੂ / ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਐਸ.271 (ਸੀ)-ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਸ.271 (ਸੀ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਜਾਂਚ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਦਾ ਐਸ.211 ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013-ਆਯੋਜਿਤਃ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਰਸਤੇ-ਇੱਕ ਕੀ ਤੁਸੀਂ / ਐਸ.271 (ਸੀ) ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। 271 (ਈ), ਐਸ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013-ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਐਸ.224 (2) ਅਤੇ ਐਸ. 213 (ਅ) ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ-ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ-ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਜੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨ

ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ, ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਜਨਤਾ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਾਰਤ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਤੀ-ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਨੇ ਦੋ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤੀ; ਅਤੇ (2) ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਸਮਾਪਤੀ। ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਰਕਾਰ। [ਪੈਰਾ 6.1,2.2] [310-ਡੀ-ਐੱਫ]

2. ਸੈਕਸ਼ਨ 439 (1) (ਐਫ), 243 ਅਤੇ 237 (ਬੀ) ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ (1) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ; (2) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ; ਅਤੇ (3) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਹਾਲਤਾਂ ਵਜੋਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੀ। ਪਰ 3 ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਹਨ: (1) ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; (2) ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਅਤੇ (3) ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 243 (ਏ) ਦਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 443 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 443 (2) ਤਹਿਤ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 6.5,6.13] [312-ਐੱਫ-ਜੀ; 325-ਬੀ]

3. 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧ (1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2), 2013 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 233 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕੋ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ| ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ। ਪਰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 233 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਹੈ। 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 224 (2) 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 224 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 243 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਦਰੋਹ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2013 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਜੀ), (ਐਚ) ਅਤੇ (ਆਈ) ਹੁਣ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ), (ਡੀ) ਅਤੇ (ਈ) ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, (i) ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ; (ii) ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ; ਅਤੇ (iii) ਇਸ ਦੇ

ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੁਣ ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਖੰਡ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੁਣ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ (2013 ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ) ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 224 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 439 (1) (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਅਤੇ 237 (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ]। [ਪੈਰਾ 6.14,6.15] [325- ਈ- ਐਚ; 316- ਏ- ਸੀ]

4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, 2013 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 (1) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) ਅਤੇ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 (1) ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈਃ (1) ਕੰਪਨੀ; (2) ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ; (3) ਰਜਿਸਟਰਾਰ; ਅਤੇ (4) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) ਅਤੇ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 (1) ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੀਕਰਨ ਵਰਤਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ। ਉਹ ਹਨ, (1) ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ (2) ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ. ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਧਾਰਾ 272 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣ ਗਈ। ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, (1) ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ

ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ 'ਸੀ' ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ 'ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ' ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2 ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, (1) ਮਨਜ਼ੂਰੀ; ਅਤੇ (2) ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ| [ਪੈਰਾ 6,18,6,19,6.20,2.21] [317-ਈ-ਐਚ; 318-ਈ-ਐਚ; 319 -

5. 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, 2013 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬੰਦ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 2020 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 7 ਵਿਗਿਆਪਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਸਾਰ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਇਹ ਆਖਰੀ ਅੰਗ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ| [ਪੈਰਾ 7.7,7.10] [321-H; 322-A, 323-GD-E]

6. ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਲੈਣਦਾਰ; (2) ਕਰਮਚਾਰੀ; (3) ਸਪਲਾਇਰ; (4) ਗਾਹਕ; ਅਤੇ (5) ਆਮ ਜਨਤਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ/ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਰੈੱਡ ਅਲਰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਜੋਖਮ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7.11] [323-ਐੱਫ]

7. ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਪ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਸਦਮੇ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬੰਦ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 2020 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7.12] [323- ਜੀ - ਐਚ]

8. ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਧੇਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸਫਲਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੇ ਠੰਡੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7.14] [324-ਈ-ਐੱਫ]

9. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। [ਪੈਰਾ 7.21] [330-ਸੀ-ਐੱਫ]

10. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਯਮ, 2016 ਦਾ ਨਿਯਮ 35 ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 35 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 35 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੰਪਨੀ (ਬੰਦ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 2020

ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਯਮ 35 ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਨਿਯਮ 2016 ਦੇ ਨਿਯਮ 35 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਅਤੇ (6) ਵਿਵਾਦ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ (1) ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ; ਜਾਂ (2) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ 1956 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ 2013 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7.25,7.26,7.27,7.28 ਅਤੇ ਐਫ 7.29] [331- ਜੀ; 333- ਬੀ- ਈ]

11. ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਸਮਾਪਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਗਾਹਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ| ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨਿਅਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਅਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ 2 ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। [ਪੈਰਾ 7.30] [334-ਬੀ; ਸੀ- ਡੀ]

12. ਸੀਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੰਦੂਕ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲੀ ਮਾਚਿਸ ਸਟਿਕ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ. ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪੁਲੰਦਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ | [ਪੈਰਾ 8.21] [344- ਏ; 345- ਏ- ਬੀ]

13. ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ, ਧਾਰਾ 439 ਦਾ (6) ਧਾਰਾ 272 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣ ਗਿਆ। ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਮੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਕੋ ਕੰਮ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ" ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰੰਤਰ ਸੀ. ਜੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ| [ਪੈਰਾ 8.22] [345-ਬੀ-ਈ]

14. ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਯਤਨ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 8.23] [345-ਐੱਫ-ਜੀ]

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਆਰ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1983) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 228: [1983] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 922; ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 94: [2006] 2 ਸਪਲਾਇਰ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1 ਅਤੇ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ. (2019) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 750 [2019] 12 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 678 - ਵਿਲੱਖਣ.

ਵੀ. ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ. ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ, ਸਲੇਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ। (2019) 14 ਐਸ. ਸੀ.568 : [2018] 14 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 828-ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਆਈਡੀਬੀਆਈ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ (2020) 15 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 517 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡੀਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਐਸ. ਅਰੋੜਾ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1968 ਐਸ. ਸੀ. 279 ; ਕਾਟਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (1983) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 625: [1983] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 962; ਸੇਸ਼ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬੈਦਿਆਬਤੀ ਸ਼ਿਓਰਾਫੁਲੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ (2021) 7 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 313; ਲਕਸ਼ਮੀ ਪਟ ਸੁਰਾਣਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (2021) 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 481; ਸੰਪਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਲ ਜੈਸਵਾਲ (2021) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 366 ; ਅਤੇ ਸਵੈਨਸਕਾ ਹੈਂਡੇਲਸਬੈਂਕਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਚਾਰਜ ਕਰੋਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1994) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 502: [1993] 3 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 323 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਈਡੀਬੀਆਈ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ 2013 (6) ਸੀ. ਟੀ. ਸੀ. 40; ਪ੍ਰਦੀਪ ਡੀ. ਕੋਠਾਰੀ ਬਨਾਮ. ਆਈਡੀਬੀਆਈ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ 2018 (1) ਸੀ. ਟੀ. ਸੀ. 136 ; ਟੀ. ਨਾਰਾਇਣਨ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ, 2012 (1) ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਜੇ. 59 ਅਤੇ ਬੰਗਾਲ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਸਮਾਈਲ ਗੋਲਮ ਹੁਸੈਨ ਆਰਿਫ਼ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1962 ਕੈਲ 115-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਬਰਾਹਿਮ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟਬੋਰਨ ਗੈਲਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (1972) 2 ਡਬਲਯੂ. ਐਲ. ਆਰ. 1289 ਅਤੇ ਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਬੈਟਰੀ ਕੰਪਨੀ (1894) 1 ਚੈ. 444 ਅਤੇ ਰੀ ਵਾਲਟਰ ਐਲ. ਜੈਕਬ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ 89 5 ਬੀ. ਸੀ. ਸੀ. 244-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੈਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ (ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ) ਪੈਰਾ 1463 ਪੈਰਾ 359, ਵਾਲੀਅਮ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ 16, ਪੰਜਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ (2017)-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1968 ਐਸ. ਸੀ. 279	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 7.12
[1983] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 962	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 7.13
(2020) 15 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 517	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 7.20
[2019] 12 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 678	ਵਿਲੱਖਣ	ਪੈਰਾ 8.2
(2021) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 313	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8.19
(2021) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 481	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8.19
(2021) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 366	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8.19
[1993] 3 ਸਪਲਾਇਰ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 323	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 10.2
[1983] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 922	ਵਿਸ਼ੇਸ਼	ਪੈਰਾ 11.2

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ . 5766

2021 ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਅਪੀਲ (ਏ. ਟੀ.) (ਸੀ. ਐੱਚ.) ਨੰਬਰ 17 ਵਿੱਚ ਚੇਨਈ ਵਿਖੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਿਤੀ 08.09.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ।

2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ.5906।

ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ, ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ ਦਾਤਾਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਰਾਧਾ ਦੱਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ ਵਿਜੇਲਕਸ਼ਮੀ ਮੈਨਨ, ਪਵਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਐਮਪੀ ਚੈਤੰਨਿਆ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਅੰਬਰ ਭੂਸ਼ਣ, ਹਾਰਿਸ ਫਾਜ਼ੀਲੀ, ਕੁਣਾਲ ਦੱਤ, ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ|

ਐੱਨ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਏ. ਐੱਸ. ਜੀ., ਅੰਕੁਰ ਤਲਵਾੜ, ਰਜਤ ਨਾਇਰ, ਪੀ. ਵੀ. ਯੋਗੇਸ਼ਵਰਨ, ਚਿਨਮਈ ਚੰਦਰ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਅਜੈ ਭਾਰਗਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਨੀਤਾ ਭਾਰਗਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੈਥਿਲੀ ਮੂੰਦਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਾਲਾ ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਅਰਵਿੰਦ ਰੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੰਸ਼ਾ ਸੇਠੀ (ਮੈਸਰਜ਼ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ), ਨਮਨ ਐੱਫ. ਟੰਡਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰਭੀ ਸਿੰਘ, ਸਮਰਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਸਾਗਰਿਕਾ ਕੋਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੋਨਿਕਾ ਬੈਂਜਾਮਿਨ, ਕੇ. ਗੁਰੂਮੂਰਤੀ, ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਜੇ.

1.ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 2013 ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੰਪਨੀ, ਅਰਥਾਤ ਦੇਵਾਸ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਸਾਲ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5766 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ ਦੇਵਾਸ ਐਂਪਲਾਈਜ਼ ਮਾਰੀਸ਼ਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀ.ਈ.ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੇ ਸਾਲ 2021 ਦੇ ਸੀ.ਏ ਨੰਬਰ.5906 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਅਸੀਂ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਬੀ. ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ. ਦਾਤਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ੍ਰੀ ਐੱਨ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ, ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ।

3. ਸੰਖੇਪ ਪਿਛੋਕੜ

3.1 ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਤਹਿਤ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਭਾਰਤੀ ਡੀ ਪੁਲਾੜ ਖੋਜ ਸੰਗਠਨ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਰ. ਓ.) ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਾੜ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

3.2 28.07.2003 ਉੱਤੇ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਫੋਰਜ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰਜ਼, ਐੱਲਐੱਲਸੀ, ਇੱਕ ਵਰਜੀਨੀਆ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਮਝ ਇਰਾਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ "ਮਜ਼ਬੂਤ" ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਸਿੱਖਿਆ, ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਸਮੇਤ ਵਿਭਿੰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਵੇਂ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਫੋਰਜ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਲੜੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ, ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਿਕਾਸ, ਰਣਨੀਤਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨੇੜਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਰਣਨੀਤਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਰਣਨੀਤੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਅਵਸਰ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਨਵੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਪਾਰਕ ਕੇਸ ਵਿਕਾਸ, ਨਵੀਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਦਿ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

3. 3 28.07.2003 'ਤੇ, ਫੋਰਜ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਸਾਂਝੇ ਉੱਦਮ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਦੇਵਾਸ" (ਡਿਜੀਟਲ ਤੌਰ' ਤੇ ਵਧੀਆਂ ਵੀਡੀਓ ਅਤੇ ਆਡੀਓ ਸੇਵਾਵਾਂ) ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਪਲੈਟਫਾਰਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਹਿੱਸਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਖਪਤਕਾਰ ਹਿੱਸੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਜੀਟਲ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਉਪਕਰਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਵਪਾਰਕ ਆਵਾਜਾਈ ਵਾਹਨ; ਅਤੇ (3) ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਸੂਚਨਾ ਕਿਓਸਕ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਸੂਚਨਾ ਅਣਵਰਤੇ ਖੇਤਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

3.4 ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਮਿਤੀ 22.03.2004 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਮਿਤੀ 15.04.2004 ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ "ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਲਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੇਵਾ ਜੋ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਰਿਸੀਵਰਾਂ ਨੂੰ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਰਾਹੀਂ ਵੀਡੀਓ, ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ"। ਮਿਤੀ 15.04.2004 ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 2006 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਰਿਸੀਵਰਾਂ ਨੂੰ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਰਾਹੀਂ ਵੀਡੀਓ, ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਉੱਦਮ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਐੱਸ-ਬੈਂਡ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਰੋ ਅਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੁਲਾੜ ਹਿੱਸਾ ਸੰਯੁਕਤ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਰ. ਓ. ਅਤੇ ਡੀ. ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ 11 ਮਿਲੀਅਨ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦਾ ਲੀਜ਼ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।

3.5 ਦੇਵਾਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 15.04.2004 ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੰਖੇਪ ਦਾ ਪੈਰਾ, ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਹੋਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਕਸਐਮ ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਸੀਰੀਅਸ ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਕੋਰੀਆ ਅਤੇ ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਰਾਹੀਂ ਮੋਬਾਈਲ ਬ੍ਰੌਡਕਾਸਟਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਸੇਵਾਵਾਂ।

3.6 ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੋਰਜ ਅਤੇ ਇਸਰੋ/ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਏ. ਸੀ. (ਸਪੇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ) ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ. ਕੇ. ਐੱਨ. ਸ਼ੰਕਰਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3.7 ਦੇਵਾਸ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਦੇਵਾਸ' ਜਾਂ 'ਕੰਪਨੀ ਇਨ ਲਿਕੁਇਡੇਸ਼ਨ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ 28.01.2005 ਉੱਤੇ ਕਥਿਤ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਇਸਰੋ/ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਐੱਸ-ਬੈਂਡ ਪੁਲਾੜ ਯਾਨ

ਉੱਤੇ ਪੁਲਾੜ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਦੇਵਾਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ" ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੰਖੇਪ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੋਬਾਈਲ ਰਿਸੀਵਰਾਂ ਨੂੰ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਇੱਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਐਸ-ਡੀ. ਐੱਮ. ਬੀ. ਸੇਵਾ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਡਿਜੀਟਲ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੁਲਾੜ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਡੀਓ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੰਟਰਐਕਟਿਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ, ਵਾਹਨਾਂ ਲਈ ਮੋਬਾਈਲ ਵੀਡੀਓ/ਆਡੀਓ ਰਿਸੀਵਰ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਸਥਿਰ, ਪੋਰਟੇਬਲ ਮੋਬਾਈਲ ਰਿਸੀਵਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਜੋ ਪੱਟੇ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸੈਟੇਲਾਈਟ 1 (ਪੀ. ਐੱਸ. 1) ਉੱਤੇ 8 ਮੈਗਾਹਰਟਜ਼ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ 5 ਸੀਐਕਸਐੱਸ ਟ੍ਰਾਂਸਪਾਂਡਰ ਅਤੇ 2.7 ਮੈਗਾਹਰਟਜ਼ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ 5 ਐੱਸਐੱਕਸਸੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪਾਂਡਰ ਸਨ। ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ 30 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਪੀ. ਐੱਸ.-1 ਤੋਂ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3.8 ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਨਤੀਜੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3.9 ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਮਈ 2006 ਤੋਂ ਸਤੰਬਰ 2009 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਬੋਰਡ (ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ.)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 579 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

3.10 ਦੇਵਾਸ ਨੇ 02.05.2008 ਉੱਤੇ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ (ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ) ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਫਿਰ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ (ਆਈ.

ਪੀ. ਟੀ. ਵੀ.) ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ 31.03.2009 'ਤੇ ਦੂਰਸੰਚਾਰ। ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਸਤੰਬਰ 2009 ਵਿੱਚ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਉੱਭਰ ਰਹੀਆਂ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3.11 ਹਾਲਾਂਕਿ 28.01.2005 ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 7 (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 25.02.2011 ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਫੋਰਸ ਮੇਜਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਐੱਸ-ਬੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਲ ਸਲੋਟ ਮੁਹੱਈਆ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ।

3.12 ਇਸ ਸਮਾਪਤੀ ਨੇ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਆਰਬਿਟ੍ਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ। ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਮਾਰੀਸ਼ਸ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ-ਮਾਰੀਸ਼ਸ ਦੁਵੱਲੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੰਧੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਕੰਪਨੀ ਡਯੂਸ਼ ਟੈਲੀਕਾਮ ਨੇ ਭਾਰਤ-ਜਰਮਨੀ ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਆਰਬਿਟ੍ਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 14.09.2015 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

3.13 ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਓਰੋ (ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ.) ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੇਵਾਸ ਨਾਮ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇਵਾਸ ਅਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ, ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ 16.03.2015 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ।
ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਡੀ) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 (2) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11.08.2016 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ 08.01.2019 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਨੇ ਈਸੀਆਈਆਰ ਨੰਬਰ.12/ਬੀਜੀਜ਼ੈਡਓ/2015 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

3.14 ਇਸ ਲਈ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਧਿਕਾਰ 18.01.2021 ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਈ ਬੰਗਲੁਰੂ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ 18.01.2021 ਉੱਤੇ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

3.15 19.01.2021 ਨੂੰ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਨੇ ਦੇਵਾਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

3.16 ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਡੀਈਐਮਪੀਐਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਡੀ.ਈ.ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ|

3.17 ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 272 (1) (ਈ) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2021 ਦੇ ਡਬਲਿਊ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 6191 ਜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਂਟਰਿਕਸ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮਾਮਲੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 28.04.2021 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡੀਈਐਮਪੀਐਲ 'ਤੇ 5,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ।

3.18 25.05.2021 ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੇ ਦੇਵਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਇਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ-ਡੀਈਐਮਪੀਐਲ ਨੇ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਏ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ 08.09.2021 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਹਨ।

4. ਹਮਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰਃ

4.1 ਪਰਿਸਮਾਪਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਅਤੇ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਧਾਰਾਂ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈਃ -

(1) ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ;

(2) ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ;

(3) ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ;

(4) ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ।

(5) ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਨਤੀਜੇ;

(6) ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਗਲਤ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ;

(7) ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

4.2 ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ., ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦਾ 3.48% ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈਃ -

(1) ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਦੋਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;

(2) ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ;

(3) ਲਾਜ਼ਮੀ ਏ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਰਸਮੀਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

5. ਰੱਖਿਆ

5.1 ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਨ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਂਟਰਿਕਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ ਨੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀਃ

(1) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦੇਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 8 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 423 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(2) ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 28.01.2005 ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ। ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਦੇਵਾਸ 2 ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਦੇਵਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਾਸ ਉਪਕਰਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਵਾਸ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਐੱਸ. ਏ. ਟੀ. ਸੀ. ਓ. ਐੱਮ. ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਨੋਟ।

(4) ਵਿੱਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ।

5.2 ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾਃ

(1) ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ।

(2) ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ, ਬਲਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 447 ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਪਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਤੋਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਢੰਗ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ 'ਦੇਵਾਸ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਦੇਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ 'ਦੇਵਾਸ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ।

(4) ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਿੱਥੇ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

6. ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਰਕ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ 1956 ਐਕਟ ਅਤੇ 2013 ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ (1) ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਾਧਾ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਸੀ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6.1 ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਨੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। (1) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ (2) ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ

ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਹਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ (1) ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ (2) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6.2 ਹਾਲਾਂਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) ਨੇ ਸੱਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ| ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

6.3 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ

ਜੀ.

ਸਰਕਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 237 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

" 243. ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 397 ਜਾਂ 398 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼। - ਜੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 237 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸਮੀਚੀਨ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ -

(ਕ) ਕੰਪਨੀ, ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(ਅ) ਧਾਰਾ 397 ਜਾਂ 398 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ,

(ਸੀ) ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੋਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6.4 ਧਾਰਾ 243 ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ 6 ਦੇ ਅਧਿਆਇ । ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 235 ਤੋਂ 251 ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 235 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 251 ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ "ਜਾਂਚ" ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੂਹਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 235 (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ| ਜਦੋਂ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 234 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 235 (1) ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਈ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ (1) ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ (2) ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ (3) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਭਾਗ 237 ਦੇ 1956 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

" 237. ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ। - ਧਾਰਾ 235 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ -

(ਏ) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ, ਜੇਕਰ-

(1) ਕੰਪਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ

(2) ਅਦਾਲਤ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ

(ਅ) ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ -

(1) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇਸ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ 'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ;

(2) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ; ਜਾਂ

(3) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਵਾਜਬ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

6.5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 439 (1) (ਐੱਫ), 243 ਅਤੇ 237 (ਬੀ) ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (1) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ; (2) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ (3) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ। ਪਰ 3 ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਹਨਃ (1) ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; (2) ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ; ਅਤੇ (3) ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ।

6.6 ਸੈਕਸ਼ਨ 243 (ਏ) ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1956 ਐਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) (ਐੱਫ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 237 (ਬੀ) (ਆਈ) ਅਤੇ (2) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ "ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ (ਜੇ ਧਾਰਾ 237 (ਬੀ) (ਆਈ) ਅਤੇ (ਆਈ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ, ਨਾ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6.7 ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ "ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਬਰਾਬਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ"। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ' ਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

6.8 ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, (1) ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੈ; ਜਾਂ (2) ਜਿੱਥੇ ਅਧਰੰਗ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰੁਕਾਵਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ (3) ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਵਾਜਬ ਕਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ (2017) ਦੇ ਭਾਗ 16 ਦੇ ਪੈਰਾ 360 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹਨ।

6.9 ਪਰ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬੇਈਮਾਨੀ ਕੀਤੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਬੈਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਕ ਜਾਂਚ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਗਠਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

6.10 ਪਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1986 ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1989 ਰਾਹੀਂ ਧਾਰਾ 124-ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 124-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, (1) ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਪਤੀ (1) ਕੁੱਝ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ; ਜਾਂ (2) ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ; ਜਾਂ (3) ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ।

6.11 ਰੀ ਵਾਲਟਰ ਐਲ. ਜੈਕਬ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ, ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲ (ਸਿਵਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ) ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਰਾਜ ਨੇ, ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 447 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 122 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਗਾਹਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਸਨ, ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

6.12 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੰਗਲਿਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਸੀ, ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਿਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6.13 ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 243 (ਏ) ਦਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 443 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਬੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 443 (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ - "

443. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਬੰਧੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

XXXXXXXXXXXX

(2) ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਉਸ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ "।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਧਾਰਾ 443 (2) ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਸਬੰਧ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ|

6.14 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਰਗੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 213 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕੋ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 213 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਹੈ| 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 224 (2) 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਅਜਿਹੇ ਜੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਜਾਂਚ, ਧਾਰਾ 224 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 243 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

6.15 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਦਰੋਹ, ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਚ 316 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2013 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਜੀ), (ਐੱਚ) ਅਤੇ (ਆਈ) ਹੁਣ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ), (ਡੀ) ਅਤੇ (ਈ) ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, (1) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣਾ; (2) ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਪਨੀ; ਅਤੇ (iii) ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੁਣ ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੁਣ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ (ਸੀ 2013 ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ) ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 223 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 224 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) (ਐੱਫ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 243 ਅਤੇ 237 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ]।

6.16 ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਇਸ ਲਈ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਡੀਮਿੰਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਜੋਂ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲੀ। ਪਰ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 (2016 ਦਾ ਐਕਟ 31) ਦੁਆਰਾ, "ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ" ਨੂੰ ਧਾਰਾ 271 ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਡੀਮਿੰਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਈ ਨੂੰ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਧਾਰਾ 270 ਅਤੇ 272 ਦੇ ਨਾਲ) ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (3) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

6.17 ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 271 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 2013 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਛੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਪਰ 2016 ਦੇ ਐਕਟ 31 ਦੁਆਰਾ, 'ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ' ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ 2016 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

271. ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਧਾਰਾ 272 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, -

(ਏ) ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(ਅ) ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ, ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਬੰਧਾਂ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ;

(ਸੀ) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ;

(ਡੀ) ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਈ) ਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। '

6.18 ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 (1) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) ਅਤੇ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 (1) ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈਃ (1) ਕੰਪਨੀ; (2) ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ; (3) ਰਜਿਸਟਰਾਰ; ਅਤੇ (4) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ।

6.19 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 (1) ਅਤੇ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 (1) ਦੋਵੇਂ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਹਨ, (1) ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇ

(2) ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ ਮੌਕੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (5) ਅਤੇ (6) ਅਤੇ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਨੂੰ ਅਸਾਨ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

439. ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧ	272. ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ
(1) ..... (2) ..... (3) ..... (4) ..... (5) ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਧਾਰਾ 433 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ), (ਸੀ), (ਡੀ), (ਈ) ਅਤੇ (ਐਫ)] ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 233ਏ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡੀਟਰ	(1) ..... (2) ..... (3) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਧਾਰਾ 271 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਧਾਰਾ 235 ਜਾਂ 237 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ| (6) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।	

6.20 ਇਹ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਣੀ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਧਾਰਾ 272 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, (1) ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

6.21 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2 ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, (1) ਮਨਜ਼ੂਰੀ; ਅਤੇ (2) ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੈ।

6.22 ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ, 2013 ਦਾ ਐਕਟ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ 2 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨਃ

ਧਾਰਾ 271 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) (ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ

(2) ਸੈਕਸ਼ਨ 271 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ (ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ) ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ। 224 (2) ((ਏ) ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ।

6.23 ਜੇ ਦੂਜਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਧਾਰਾ 273 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਡੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਅਣਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂਚ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6.24 1956 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਐਕਟ ਅਤੇ 2013 ਐਕਟ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਓ ਹੁਣ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

7. ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਜੋ ਹੈ ਲਾਜ਼ਮੀ, ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ।

7.1 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਢੰਗ, ਕੰਪਨੀ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ, 1959 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 643 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, (1) ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ (2) ਜੱਜ ਦੇ ਸੰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਨਿਯਮ 11 (ਏ) ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਭਗ 23 ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਨਿਯਮ 11 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 11 (ਏ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜੱਜ ਦੇ ਸੰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

7.2 (1) ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ (2) ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੇ ਸੰਮਨ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ, 1959 ਨਿਯਮ 23 ਅਤੇ 24 ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ, 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 23 ਅਤੇ 24 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ -

" 23. ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਮਨ-(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਪੈਰੇ (1), (3), (4), (22) ਅਤੇ (23) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਭੇਜ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ

ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਮਨ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। (ਅ) ਸੰਮਨ ਅਗਲੀ ਚੈਂਬਰ ਬੈਠਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੱਜ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗੇ। (ਸੀ) ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸੰਮਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ।

24. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-(1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੱਜ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਕ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਖੇਤਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (2) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੱਜ, ਜੇ ਉਹ ਠੀਕ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।

7.3 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 23 ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਸੰਮਨ, ਨਿਯਮ 23 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ, ਨਿਯਮ 11 (ਏ) ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ 23 ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 5 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 5 ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਯਮ 23, ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 1 , 3 , 4 , 22 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 11 (ਏ) ਦੇ 23. ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮ 11 (ਏ) ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 23 ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7.4 ਨਿਯਮ 24 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਯਮ 24 (1) ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ"। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 24 ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

7.5 1959 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਭਾਗ 3 ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 95 ਤੋਂ 338 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਨਿਯਮ 95 ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ No.45,46 ਜਾਂ 47 ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 96 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ -

" 96. ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੱਜ, ਜੇ ਉਹ ਠੀਕ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"।

ਨਿਯਮ 99 ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

“ 99. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 24 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਇਹ ਫਾਰਮ ਨੰਬਰ 48 ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

7.6 ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ ਸੱਤਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਇ ਦੂਜਾ 1956 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਪਰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 643 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 643 (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜੀ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

7.7 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 468 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸਮਾਪਤੀ) ਨਿਯਮ, 2020 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 7 ਵਿਗਿਆਪਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

" 5. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ. - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੇ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗਾ।

7. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ। - ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ| ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 6 ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

7.8 2020 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ. ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੋਵੇਗਾ"। ਇਹ ਸ਼ਬਦ, ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਕੂਹਣੀ ਲਈ ਸੀਮਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਅਖ਼ਬਾਰ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਕਰਣ (ਰਾਜ, ਖੇਤਰੀ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਸਕਰਣ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ

ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਪਰ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਖ਼ਬਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਕਰਣ ਆਦਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

7.9 ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ, ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

(1) ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦਾਖਲਾ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ; (ii) ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ; ਅਤੇ (3) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ।

(3) ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

7.10 ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਲਈ ਡੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਇਹ ਆਖਰੀ ਅੰਗ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7.11 ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਲੈਣਦਾਰ; (2) ਕਰਮਚਾਰੀ; (3) ਸਪਲਾਇਰ; (4) ਗਾਹਕ; ਅਤੇ (5) ਆਮ ਜਨਤਾ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ। ਉੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ

ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ/ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਰੈੱਡ ਅਲਰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਜੋਖਮ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

7.12 ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਸਦਮੇ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡੀਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡੀਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਐਸ. ਐਸ. ਅਰੋੜਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

" XXXXX XXXX XXXXX

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਨਿਯਮ 96 ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸੱਟ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ।

7.13 ਫੈਸਲਾ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡਿਊਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ) ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਟਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਾਟਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ) ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ "ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਸਥਿਤੀ, ਵਿੱਤੀ ਵਿਵਹਾਰਕਤਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਦਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡਿਊਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸਵੈਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7.14 ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਭ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

7.15 ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡੀਟਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਖੁਦ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ |ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ 24 (2) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਚਾਲਨ (ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਏ' ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

7.16 ਆਈਡੀਬੀਆਈ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਵੀ. ਆਰ. ਐੱਸ., ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1959 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 99 ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 24 (2) ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ। ਆਈ. ਡੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 100 (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 101, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਉੱਤੇ ਮੂਲ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮ, 1959 ਦਾ ਨਿਯਮ 101 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" ਨਿਯਮ 101. ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਬਦਲ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। - ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। —

(1) ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

(2) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(3) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ,

ਜਾਂ

ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਿਨ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਜੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

7.17 ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 101 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਆਈ. ਡੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਰਮਿਆਨ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬੀ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਆਈ. ਡੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 53 ਤੋਂ 55 ਨੂੰ ਅਸਾਨ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ -

“ 53. ਯੂ. ਪੀ. ਵਿੱਚ ਟਵੀਗਾ ਫਾਈਬਰਗਲਾਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪਾਰੇਖ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਲਿਮਟਿਡ (1986 (59) ਸੀ. ਸੀ. 886), ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮ 24 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਨਾਕੂਲਰ ਡੇਲੀ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 24 (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੱਜ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ" ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ 99 "ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਬਾਰੇ ਵੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲਾਸਟਿਸੈਕ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਲੀਜ਼ ਵਿੱਤ ਲਿਮਟਿਡ {2000 (101) ਸੀ. ਸੀ. 334 (ਗੁਜਰਾਤ)}। ਪਰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਆਰ.ਕੇ.ਸਕਸੈਨਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਹੀ ਜੰਗਲਾਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ {2001 (107) ਸੀ. ਸੀ. 401 (ਡੇਲ.)}, ਦਾ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ 96,99 ਅਤੇ 24 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਜ਼ਟ ". ਨਿਯਮ 99 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਦੇ

ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਵੇਕ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ| ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕਿਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯਮ 24 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ"।

54. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਰਮਿਆਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਨ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਨਾਕੂਲਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ।

55. ਫਾਲਕਨ ਗਲਫ ਸਿਰੇਮਿਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਡਿਜ਼ਾਈਨਜ਼ ਬਿਓਰੋ (1996 (86) ਸੀ. ਸੀ. 207 (ਰਾਜ.)) ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 99 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 96 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਣ ਲਈ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ) ਦੇ ਪੈਰਾ 1463 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡੀਟਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚੁਕਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ

ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਐੱਫ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

7.18 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਆਈ. ਡੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਦੀਪ ਡੀ. ਕੋਠਾਰੀ ਬਨਾਮ ਆਈ. ਡੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ 11 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" 31. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਜੇਕਰ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਅੰਤਰ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ?

31.1 . ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੇ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਰੀਮ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਬਦਲ ਜੋ ਨਿਯਮ 101 (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7.19 ਪਰ ਆਈ. ਡੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਈ. ਪ੍ਰਦੀਪ ਡੀ. ਕੋਠਾਰੀ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਇਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲੈਣਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੀਮ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੂਹ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

7.20 ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਦੀਪ ਡੀ. ਕੋਠਾਰੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਈ. ਡੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਈ. ਡੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਪਰਿਸਮਾਪਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾਃ

"14.3. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪਰਿਸਮਾਪਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲੈਣਦਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੀ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਵ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸੀ ਅਜਿਹੀ

ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਲੈਣਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਨਿਯਮ 101 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ' ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲੈਣਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ। ਦਰਅਸਲ, ਨਿਯਮ 101 ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਲੈਣਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮ 24,96 ਜਾਂ 99 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼।

14.4. ਇਸ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇ. ਓ. ਐੱਫ. ਐੱਲ. ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸਨ| ਓ. ਏ. ਨੰਬਰ ਭਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ। 139 2001 ਦਾ, 2000 ਦਾ 978 ਅਤੇ 2002 ਦਾ 14. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਮਿਤੀ 04.10.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ 'ਤੇ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ (ਐੱਸ. ਬੀ. ਆਈ.) ਵਿੱਚੋਂ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਮਿਤੀ 13.12.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਡੀ. ਆਰ. ਟੀ. ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇ. ਓ. ਐੱਫ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਬੈਂਕਾਂ

ਨੂੰ ਕੇ. ਓ. ਐੱਫ. ਐੱਲ. ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇ. ਓ. ਐੱਫ. ਐੱਲ. ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ ਜੋ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਨਿਯਮ 101 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

7.21 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਸਖ਼ੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਲਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਡੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਕਈ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਅਤੇ ਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸੇ ਲਈ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਟੀ. ਨਾਰਾਇਣਨ ਬਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਲੀਕਿਊਡੇਟਰ 1 3, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਡੀਟਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" 38. ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ? ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਕੀ ਨਹੀਂ - ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲੜਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ?

39. ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਏ ਲੈਣਦਾਰਾਂ/ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ/ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ| ਅਧਿਕਾਰਤ ਪਰਿਸਮਾਪਕ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੰਪਨੀ/ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ/ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

" 7.22 ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰੇ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 424 (1) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਡੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ (2) ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

7.23 ਜਦੋਂ ਕਿ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 468 (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 469 (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

7.24 ਧਾਰਾ 468 ਅਤੇ 469 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ , ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸਮਾਪਤੀ) ਨਿਯਮ 2020 ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 469 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਯਮ, 2016 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਨਿਯਮ 2016") ਨਾਮਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

7.25 ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਯਮ, 2016 ਦਾ ਨਿਯਮ 35 ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ -

" 35. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ। - (1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇਹ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ, ਫਾਰਮ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ-3ਏ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਚੌਦਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ।

(2) ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ

(ਏ) ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(ਅ) ਬਿਨੈਕਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ;

(ਸੀ) ਅਰਜ਼ੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਤੱਤ;

(ਡੀ) ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ;

(ਈ) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਰੋਧ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨੋਟਿਸ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ।

(6) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੇ ਉਹ ਠੀਕ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।

7.26 ਨਿਯਮ 35 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 35 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

7.27 ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਬਲਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੰਪਨੀ (ਬੰਦ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ, 2020 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਯਮ 35 ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ।

7.28 ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨਿਯਮ 2016 ਦੇ ਨਿਯਮ 35 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਅਤੇ (6) ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਣਗੇ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ (1) ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ (2) ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇਣਾ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝੇ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਵੀ

7.29 ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ 1956 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਲੇ ਈ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ 2013 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ।

7. 30 ਹੱਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਆਫ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡੀ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਐੱਮ. ਉਮੇਸ਼ ਨਾਮ ਦੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬਸਕ੍ਰਾਇਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 9000 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਤੇ 1000 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਗਾਹਕੀ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਪਰੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਨਟਵਰਲਾਲ, ਜੇਮਜ਼ ਫੈਕਸ, ਐੱਮ. ਜੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਜੈਨ ਅਤੇ ਐੱਲ. ਕਲੇਰੈਂਸ ਇਰਵਿੰਗ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਡਯੂਸ਼ ਟੈਲੀਕਾਮ ਏਸ਼ੀਆ ਪੀ. ਐਲ. ਸੀ. ਹੈ। ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਦੇਵਾਸ ਐਂਪਲਾਈਜ਼ ਮਾਰੀਸ਼ਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਲਿਮਟਿਡ ਸਨ| ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਬੰਦ ਹੋ ਰਹੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵੀ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਅਪ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦਾ ਡਟ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐੱਮ. ਜੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਗਾਹਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਬੇਕਾਰ ਰਸਮੀ ਸਿਧਾਂਤ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ 2 ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

7.31 ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸਮਾਪਤੀ) ਨਿਯਮ, 2020 ਵਿੱਚ ਫਾਰਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 1 ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫਾਰਮੈਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 2, ਵਿਨ 3 ਆਦਿ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫਾਰਮੈਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਾਰਮ ਵਿਨ 11 ਇੱਕ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਫਾਰਮੈਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬੰਦ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ 2020, ਐੱਫ ਦੇ ਨਿਯਮ 17 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 11 ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਵਿਨ 11 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

7.32 ਫਾਰਮ ਜਿੱਤ 11 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

ਫਾਰਮ ਜਿੱਤ 11

[ਨਿਯਮ 17 (1) ਦੇਖੋ]

ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ.....

ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋ)

(ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ..... ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਮਿਤ ਕੰਪਨੀ)

ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ...../20.....

.....'ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀ.....

ਮਿਤੀ.....

ਆਰਡਰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ.....ਉਸ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.....20 ,ਸ੍ਰੀ.....ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ (ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ) ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਸ੍ਰੀ.....ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ (ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ), ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ.....ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ. ਬੀ. ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 20 ਕਥਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਸ ਵਾਈ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ 20 ਤਰੀਕ ਨੂੰ (ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ

* (1) ਕਿ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ

(2) ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਵਜੋਂ ਤੁਰੰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਲੈਣਾ;

** (3) ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਕਾਪੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਪੇਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(4) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅੰਕ (ਹਰੇਕ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵੇ (ਇੱਥੇ ਅਖਬਾਰ ਜਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦਰਜ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ);

(5) ਕਿ ਕਥਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਅਤੇ

(6) ਕਿ ਕਥਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਥਿਤ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅੱਜ..... ਦੀ ਮਿਤੀ..... 20.

(ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ)

ਰਜਿਸਟਰਾਰ

* ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੋੜ਼ਦੀ ਹੈ " ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ, 1949 'ਜਾਂ' ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਐਕਟ 1938 ', ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

** ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7.33 ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮ ਜਿੱਤ 11 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਫਾਰਮੈਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ "ਪਟੀਸ਼ਨ

ਉੱਤੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ, ਫਾਰਮ ਵਿਨ 11 ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 11 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਵਿਨ 11 ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

7.34 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਯਮ 19 ਅਤੇ 20 ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਅਤੇ 20 ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸਮਾਪਤੀ) ਨਿਯਮ, 2020 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ -

“ 19. ਸਮਾਪਤੀ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼। - ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਸਮਾਪਨ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ, ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

20. ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ। - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਏ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 14 ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

7.35 ਨਿਯਮ 19 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 11 ਦਾ ਪੈਰਾ 4 ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

7.36 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 11 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਮ ਵਿਨ 11 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ, (1) ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ; (2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ; (3) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ; (4) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ; (5) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ; (6) ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ; ਅਤੇ (7) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ।

7.37 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਫਾਰਮ ਵਿਨ-11 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

8. ਸੀਮਾ

8.1 ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 137, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ 3 ਸਾਲਾਂ

ਦੀ ਮਿਆਦ, ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" 17. ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। (1) ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, -

(ਏ) ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਅ) ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੁਆਰਾ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਸੀ) ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਡੀ) ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਗੁਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(1) ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ

(2) ਗਲਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ

(3) ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੁਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਬੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ-ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਸੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ।

8.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਅਸਲ ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਲੱਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਅਸਲ ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ 11.08.2016 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ 10.08.2019 ਨੂੰ ਨੂੰ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਸਿਰਫ 14.01.2021 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਧਿਕਾਰ 18.01.2021 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 18.01.2021 (ਉਸੇ ਦਿਨ)' ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. 14 , ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

8.3 ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਜੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੱਦਬੰਦੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ।

8.4 ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦਾ ਮੈਂਬਰ (ਤਕਨੀਕੀ), ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਪਰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 14 ਤੋਂ ਹੱਦਬੰਦੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਰਾਏ 2 ਤੋਂ 13. ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਮੈਂਬਰ (ਟੀ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ (1) ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੋਈ ਇਕਲੌਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ; (2) ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ; (3) ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਨੇ 11.08.2016' ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ 8.01.2019 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (iv) ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਰੋਕਥਾਮ ਕਾਨੂੰਨ, 2002 ਵਿੱਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ 24.12.2018 ਉੱਤੇ; ਅਤੇ (5) ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 137 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

8.5 ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿੱਥ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

8.6 ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 1 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 270, ਧਾਰਾ 271 ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 272, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀਆਂ

ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8.7 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਐਂਡ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਕੋਡ, 2016 (ਐਕਟ 2016 ਦਾ 31) ਨੂੰ 28.05.2016 ਉੱਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 255 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਕੋਡ ਦੀ 11ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 270 ਤੋਂ 272 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਬੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 255 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ 11ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈ. ਬੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 255, ਐਸ. ਓ. 3453 (ਈ) ਮਿਤੀ ਜੀ. 15.11.2016 ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਵਾਲੀ 11ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵੀ 15.11.2016 ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 270,271 ਅਤੇ 272 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 15.11.2016 ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਏ।

8.8 ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਈ. ਬੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤੋਂ 32 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਏ ਐੱਸ. ਓ. 3594 (ਈ) ਮਿਤੀ 30.11.2016 ਰਾਹੀਂ 1.12.2016 ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ), ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 434 (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8.9 ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 434, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੋਰਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 434 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਬੀਸੀ 2016, 11 ਅਨੁਸੂਚੀ ਰਾਹੀਂ, ਧਾਰਾ 434 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ| ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਵੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਧਾਰਾ 434 ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 434 (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ

8.10 ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ (ਨਿਯਮ 4 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ) 15.12.2016 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਈ ਨੂੰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਅ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 6 ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਐੱਫ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

8.11 ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਜੋ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਉਹ ਹੈ:

1. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 270 ਤੋਂ 272 15.11.2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਆਈਬੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, 9 ਅਤੇ 10 1.12.2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ 15.12.2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ;

2. ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਅਤੇ ਆਈਬੀਸੀ 2016 ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ (ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਈ) ਅਤੇ (ਐਫ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ|

8.12 ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਹੁਣ ਦੇਖੀਏ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਈਐੱਲਐਂਡਐੱਫਐੱਸ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਦਲਵੇਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ

ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਅਰਥਾਤ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ 16.08.2012 ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ (ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਨੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਈ. ਬੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਫਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਐੱਨਸੀਐੱਲਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ 2016 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1.12.2016 ਉੱਤੇ ਈ, ਸਮਾਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਹ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦਾ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

8.13 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਐੱਫ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਸਟ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਜੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 434 (1) (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ

ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਵਾਸ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਏ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 434 (1) (ਏ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

8.14 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ 2013 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 434 ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (1) 1956 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ; (2) ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਧਾਰਾ ਸੀ 433 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ; ਅਤੇ (3) ਧਾਰਾ 433 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐੱਫ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ।

ਖਾਧੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹੇ ਫੋਲਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ. 8.17 ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਲੈਣਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਆਈ. ਬੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਸੋਲਵੈਂਸੀ ਜੀ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ/ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਹੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

8.18 ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਹੀ। ਜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸੀਮਾ, ਲੈਣਦਾਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 433 (ਈ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ।

8.19 ਜਿਗਨੇਸ਼ ਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 18 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਸੇਸ਼ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 18 ਆਈ. ਬੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਜਾਂ 9 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪਟ ਸੁਰਾਣਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਸੀ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾਃ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਹਰ ਵਾਰ ਉਦੋਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਗਾਰੰਟਰ (ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ), ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ।

8.20 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਲਨ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸੰਪਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਲ ਜੈਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ "। ਬੰਗਾਲ ਸਿਲਕ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸਮਾਈਲ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਆਰਿਫ਼ 18, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਸ਼ਲ ਜੈਸਵਾਲ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਤੁਲਨ ਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਨਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ (2) ਕਿ ਸੰਤੁਲਨ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂਃ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਐਂਟਰੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੈਣਦਾਰ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਤੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

8.21 ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸਟਿੱਕ. ਮਿਤੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਾਜ਼ਮੀ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਸ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਦਲਦੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇਹ ਕੰਮ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

8.22 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (1) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; (2) ਕੰਪਨੀ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ (3) ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ, ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ" ਡੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਵਰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

8.23 ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁਲਾੜ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਨਾ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬਲਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1988 ਅਤੇ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। 25.02.2011 ਉੱਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਧੋਖਾਧੜ਼ੀ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਯਤਨ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।.

9. ਅਸਟੋਪਲ

9.1 ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, (1) ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 25.02.2011 ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ ਪੱਤਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ (2) ਸਾਲਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ (3) ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਡੀਟਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

9.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, (1) ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ (2) ਸਾਲਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕੂ ਵਜੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਡੀਟਰ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰੋਕ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਗੇ।

9.3 ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ 28.01.2005 ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ 25.02.2011 ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਫੋਰਸ ਮੈਜਿਓਰ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਡੀਟਰ ਦੀਆਂ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀ 15.09.2012 , 19.07.2016 , 24.07.2017 , 19.06.2020 ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਹਨ, ਕਿ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਆਡਿਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ

ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 15.09.2012 ਦੇ ਅਨੁਲਗ ਵਿੱਚ, ਆਡੀਟਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈਃ -

" ਸਾਡੇ ਆਡਿਟ ਦੌਰਾਨ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਸਾਡਾ ਆਡਿਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

9.4 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 19.07.2016 ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, 2015-16 ਲਈ, ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਃ -

" ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਅਸੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

9.5 ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇੱਕ ਬਿਆਨ, ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 24.07.2017 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਲਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟ 2016-17 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

9.6 ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 19.06.2020 ਮਿਤੀ ਦੀ ਅਨੁਲਗ-ਬੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਆਡੀਟਰਾਂ ਏ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ -

" ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ

ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (ਐਕਸ) ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। '

9.7 ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 227 (4ਏ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਪਨੀਜ਼ (ਆਡੀਟਰਜ਼ ਰਿਪੋਰਟ) ਆਰਡਰ, 2003 ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (21) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਵੇਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਰਕਮ।

9.8 ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ 28.01.2005 ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, 25.02.2011 ਮਿਤੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ 16.03.2015 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਐਕਟ, 1988 ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ।

9.9 ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਵੀ ਰੋਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਖੁਦ 14.09.2015 ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਂਟਰਿਕਸ ਤੋਂ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

9.10 ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ/ਆਡੀਟਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਦੇਵਾਸ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁੱਝ ਖਾਸ ਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਸਾਡੇ ਆਡਿਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਜਾਂ "ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ"।

9.11 ਦਰਅਸਲ, ਕੰਪਨੀ (ਆਡੀਟਰਜ਼ ਰਿਪੋਰਟ) ਆਦੇਸ਼, 2015, ਜਿਸ ਨੂੰ 2016 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ

ਧਾਰਾ 143 (11) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 143 (12) ਆਡੀਟਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (13) ਆਡਿਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੇਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (12) ਅਤੇ (13) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

" 143. ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਆਡਿਟ ਮਿਆਰ। -

XXXX XXXX XXXX

(12) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਡੀਟਰ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਰਕਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਡੀਟਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਡੀਟਰ ਆਡਿਟ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ। ਧਾਰਾ 177 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਆਡਿਟ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(13) ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਤੱਵ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਆਡੀਟਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (12) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ "।

9.12 ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਡੀਟਰ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 143 (12) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ 448 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੰਡਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 447। ਪਰ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਧਾਰਾ 143 (12) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ੍ਹੀਂਦੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 143 (11) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ੍ਹੀਂਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣਾ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਇੰਜੀਲ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

9.13 ਭਾਰਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸਮਝ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

9.14 ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 28.01.2005 ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ (1) ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ; (2) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ; ਅਤੇ (3) ਗਠਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ। ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

9.15 ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 447 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਖਿਆ (i) ਵੀ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 447 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ

ਦੰਡਾਤਮਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜੀ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

10. ਉਲਟ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ

10. 1 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਕਿ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਗਿਆ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਹੋਂਦ/ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਈ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 25.05.2021 ਦੁਆਰਾ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸੀ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਐੱਨਸੀਐੱਲਏਟੀ ਨੇ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

10.2 ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ (1) ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; (2) ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 430, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਕੈਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; (3) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 424 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ

ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ ਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਨ; (4) ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਯਮ, 2016 ਦੇ ਨਿਯਮ 52 ਅਤੇ 135 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ, ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ (5) ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵੈਨਸਕਾ ਹੈਂਡਲਬੈਂਕਨ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਚਾਰਜ ਕਰੋਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਨਾਮ ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਪਰਾਧ ਸ਼ਾਖਾ, ਸਲੇਮ ਅਤੇ ਹੋਰ|

10.3 ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈਨਸਕਾ ਏ ਹੈਂਡੇਲਸਬੈਂਕਨ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦਲੀਲਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਉੱਤੇ ਖਰੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਸਬੰਧਤ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ ਜੋ "ਕੁੱਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਖੇਪ" ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, ਦੀ ਧਾਰਾ 430 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10.4 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ. ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 482 ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10.5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਕੀ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ-ਜਾਂਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਘਾਤਕ ਸੀ।

10.6 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਅੱਠ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਉਹ (1) ਇੱਕ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼; (2) ਇੱਕ ਉਪਕਰਣ ਉੱਤੇ ਬੌਧਿਕ ਸੰਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ; (3) ਐੱਸ. ਏ. ਟੀ. ਸੀ. ਓ. ਐੱਮ. ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ; (4) ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; (5) ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ; ਅਤੇ (6) ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਟਰੇਲ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ।

10.7 ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਸਿਰਫ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦਾਅਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦਾਅਵੇ।

10.8 ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਗੈਰ-ਹੋਂਦ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਗੈਰ-ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਂਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਗੈਰ-ਹੋਂਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

10.9 ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਬੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇੱਕ ਉਪਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਪਕਰਣ ਉੱਤੇ ਅਖੌਤੀ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਕੇ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਯੰਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਵਾਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਦੇਵ ਸਿਰਫ਼ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

10.10 ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਆਰਜ਼ੀ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੇ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਨੇ 11.02.2021 ਉੱਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੇ 2.03.3021 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 272 (3) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 272 (1) (ਈ) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਈ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ 30.04.2021 ਅਤੇ 3.05.2021 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ।

10.11 ਜਦੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 5.05.2021 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਰਣਨੀਤੀ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ

ਡੀ.ਈ.ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਦੇਵਸ ਨੇ 5.05.2021 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਵਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ ਅਤੇ 10.05.2021 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 10.05.2021 ਨੂੰ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ।

10.12 ਇਤਫਾਕਨ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 12.05.2021 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ 19.05.2021 ਉੱਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਾਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

10.13 25.05.2021 ਉੱਤੇ, ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਟੀ. ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀ.ਈ.ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ 27.05.2021 ਉੱਤੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ।

10.14 ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਾਂ-ਰੇਖਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਵਸ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ|

11. ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

11.1 ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਨੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ

ਐੱਫ. ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੇ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਮੈਂਬਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ (1) ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਜੀ ਚੋਣ, ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟਿੰਗ, ਲਾਭਾਂਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਦੀ ਵੰਡ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ; ਅਤੇ (2) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਖੁਦ ਭੰਡਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ' ਤੇ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

11.2 ਇਸ ਲਈ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਆਰ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ। 22 , ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟੀਮ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

11.3 ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 271 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ (1) ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ; (2) ਕੰਪਨੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ (3) ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ (ਬੰਦ ਕਰਨ) ਨਿਯਮ 2020 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 (1) ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 1 ਜਾਂ ਫਾਰਮ ਵਿਨ 2 ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਸੀ।

11.4 ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ 14.01.2021 'ਤੇ 18.01.2021 ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 272 (1) (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 19.01.2021 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੇਵਾਸ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ, ਜੋ ਕਿ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਨੂੰ ਐੱਫ. ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਰਸਮੀਤਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਾਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵੀ ਮੰਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਪਰਿਸਮਾਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਮਿਤੀ 19.01.2021 ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

11.5 ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਿਤੀ 19.01.2021 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 22 (1983) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 228 355 'ਤੇ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ 8.02.2021 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ 16.02.2021' ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2.03.2021 'ਤੇ ਜਾਓ। 2.03.2021 ਉੱਤੇ, ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੈ, ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ 19.02.2021 ਉੱਤੇ ਹੀ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਪਰਿਸਮਾਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਿਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

11.7 ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ (1) ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ; ਅਤੇ (2) ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਨੇ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਈ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ,' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਧਾਂਤਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

11.8 ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਈ ਸੀ, ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਬੋਝ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਕਪਾਸੜ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਟੋਰਾਂ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ| ਈ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਤੋਂ। ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਨਖਾਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋ ਗਈ। ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਲਈ ਅਚਾਨਕ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਲਈ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11.9 ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੁਆਰਾ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਭਾਗ 421 (1) ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਇਕਲੌਤੇ ਸੀ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

11.10 ਅਸੀਂ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਵੱਲੋਂ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ. ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਓਵਰਾਂ ਲਈ ਕ੍ਰੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ, ਡੀ. ਈ. ਐੱਮ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕੰਮ ਲਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੰਬੀ ਪਾਰੀ ਖੇਡੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11.11 ਹਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਨ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੇਵਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ/ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ (1) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਆਰਬਿਟ੍ਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ (2) ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਅਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

12. ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਗਲਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ|

12.1 ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਜੋ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਤੀਜੇ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ|

12.2 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਦੇਵਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ, ਐਨਸੀਐਲਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਐਨਸੀਐਲਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ|

12.3 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੇਵਸ ਨੂੰ 17.12.2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ 1,00,000/- ਰੁਪਏ / 10/- ਰੁਪਏ ਦੇ 10,000 ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ; (2) ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਤੀ 28.01.2005 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ/ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਐੱਸ-ਬੈਂਡ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ; (3) ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅੱਜ ਤੱਕ "ਦੇਵਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਬੌਧਿਕ ਸੰਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰ, (4) ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਜਾਂ ਉਪਕਰਣ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੰਪਨੀ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ

ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਲਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ; (5) ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, 28.01.2005 ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਫੋਰਸ ਮੈਜਿਓਰ ਕਲਾਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ 25.02.2011 ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (6) ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਸੀਬੀਆਈ ਨੇ 16.03.2015 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ; (8) ਕਿ ਸੀ. ਬੀ. ਆਈ. ਦੁਆਰਾ 11.08.2016 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; (9) ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 08.01.2019 ਉੱਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (10) ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਤਹਿਤ 24.12.2018 ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (11) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 1,00,000 / - ਦਸੰਬਰ, 2004 ਵਿੱਚ, ਯੂ. ਐੱਸ. ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ "ਅਪ-ਫਰੰਟ ਸਮਰੱਥਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਫੀਸ", ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਟੇਲਾਈਟ $20 ਮਿਲੀਅਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਟੇਲਾਈਟ, ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਲਗਭਗ ਯੂ. ਐੱਸ. $9 ਮਿਲੀਅਨ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ; (12) ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਯੂ. ਐੱਸ. ਏ. ਦੇ ਫੋਰਜ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਨਾਲ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ, (13) ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਪਨੀ ਆਪਣੇ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਓ. ਸੀ. ਪੀ. ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; (14) ਇਹ ਇਕੁਇਟੀ ਸ਼ੇਅਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਫੇਸ ਵੈਲਯੂ ਦੇ ਸਨ। 10 / - ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ। 1.26 ਲੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰ; (15) ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡੀ. ਟੀ. ਜਰਮਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। 430 ਡੀ. ਟੀ. ਏਸ਼ੀਆ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ 19 ਫੀਸਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਰੀਸ਼ਸ ਦੇ ਚਾਰ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੇ 37 ਫੀਸਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। 150 (16) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; (17) ਕਿ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਈ ਲਈ ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਅਧਾਰਤ ਡਿਜੀਟਲ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਬ੍ਰੌਡਕਾਸਟਿੰਗ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਐੱਸ. ਡੀ. ਐੱਮ. ਬੀ. ਸਰਵਿਸਿਜ਼, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ;

(18) ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (19) ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. 579 ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ 75 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 180 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਵਪਾਰਕ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 233 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ 92 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ; (20) ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ 21 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 59 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 21 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਅਪ-ਫਰੰਟ ਸਮਰੱਥਾ ਫੀਸ ਲਈ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਰ ਸਨ ਜਿਸ ਲਈ ਦੇਵਾਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ; (22) ਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ

12.4 ਦਲੀਲਾਂ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤਃ (1) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਵੱਕਾਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (2) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਦੇਵਾਸ ਕੋਲ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਜਾਂ ਤਜਰਬਾ; (3) ਇਹ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਆਫ ਸੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ. ਉਮੇਸ਼ ਨਾਮ ਦਾ ਆਡੀਟਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ ਕਲਰਕ ਗੁਰੂਰਾਜ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ; (4) ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਿਸ ਨੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਵੱਲੋਂ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ; (5) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਲਿਆਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮੋੜਨਾ; (6) ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦੇਵਾਸ ਕੋਈ ਵਪਾਰਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; (7) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਰਨਾ ਸੀ।

12.5 ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਪਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੈਂਬਰ (ਤਕਨੀਕੀ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂਬਰ (ਨਿਆਂਇਕ) ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ (1) ਕੰਪਨੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਬੌਧਿਕ ਸੰਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ; (2) ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ. ਜੀ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਦੇਵਾਸ ਐੱਫ ਕੋਲ ਦੇਵਾਸ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (3) ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਦੇਵਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਆਗਿਆ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਵਾਸ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ; (4) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਾੜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਪਾਰਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਪੁਲਾੜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਏ ਬਿਨਾਂ; (5) ਪੁਲਾੜ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ 17.11.2005 ਉੱਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (6) ਕਿ ਸੈਟਕਾਮ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (7) ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਸਲ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਮੇਟੀ (ਡਬਲਿਊ. ਪੀ. ਸੀ.) ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਕਨੀਕੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਿਖਰਲੀ ਕਮੇਟੀ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ; (8) ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਸਲ ਮਿੰਟਾਂ ਨੂੰ 20.11.2009 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ 07.05.2009 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋਇਆ; (9) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੰਡੀਆ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ, 1885 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਟਰਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ; (10) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਆਈ. ਪੀ. ਟੀ. ਵੀ. ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੇਵਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; (11) ਕਿ ਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਪੀ. ਟੀ. ਵੀ. ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; (12) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਦੇਵਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; (13) ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 579 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; (14) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕਲੌਤੀ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ।

80,000 /- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਕਮਾਓ; (15) ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੋੜ੍ਹ। 489 ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ 58 ਗ਼ੈਰ-ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਰੋੜ੍ਹ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; (16) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਪੁਲਾੜ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਰਾਹੀਂ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ; (17) ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਈ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਦੇਵਾਸ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਸਨ; (18) ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇਵਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ; (19) ਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੇਅਰ ਸਬਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਠ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 02.05.2008 ਅਤੇ (20) 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।

12.6 ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਪਰ ਸਮਕਾਲੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਐੱਨਸੀਐੱਲਏਟੀ ਦੇ (ਤਕਨੀਕੀ) ਨੇ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਠ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਲਦਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਮੈਂਬਰ (ਤਕਨੀਕੀ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਐਚ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇਵਾਸ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਐਸ. ਏ. ਟੀ. ਸੀ. ਓ. ਐਮ. ਨੀਤੀ ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਏ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਸੀ ਜੋ ਐੱਸ. ਏ. ਟੀ. ਸੀ. ਓ. ਐੱਮ. ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ
ਇਹ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਮਨ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਲਾਇਸੈਂਸ ਮਿਤੀ 02.05.2008 ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਈ. ਪੀ. ਟੀ. ਵੀ. ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਦਾ ਦੇਵਾਸ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਠਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਐਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨੀ

ਟਰੇਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੈਂਬਰ (ਤਕਨੀਕੀ) ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਠਨ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ।

12.7 ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 423 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੋ ਫੋਰਮਾਂ ਐੱਨਸੀਐੱਲਟੀ ਅਤੇ ਐੱਨਸੀਐੱਲਏਟੀ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਤੀਜੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਵਿਗਾੜ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਘੜਤ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਰੁਕਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

12.8 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਃ 1 ਮੈਗਾਹਰਟਜ਼ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਸੀ. ਐੱਕਸ. ਐੱਸ. ਟ੍ਰਾਂਸਪਾਂਡਰਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਐੱਫ. ਨੰਬਰਾਂ ਅਤੇ 2.7 ਮੈਗਾਹਰਟਜ਼ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਐੱਸ. ਐੱਕਸ. ਸੀ. ਟ੍ਰਾਂਸਪਾਂਡਰਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਨੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮਝੌਤਾ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸੈਟੇਲਾਈਟ-। (ਪੀ. ਐੱਸ.-।) ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਦੇਵਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਲਾਮੀ/ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਦੇਵਾਸ ਜੀ. ਐੱਲ. ਐੱਲ. ਸੀ., ਯੂ. ਐੱਸ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਆਰ. ਸ਼੍ਰੀਧਰਾ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰਨ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥਨ ਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ-2003 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਤਤਕਾਲੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ ਡੀ. ਸੀ ਈਸਰੋ. ਇਹ ਮੀਟਿੰਗਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਮਿਤੀ 28.07.2003 ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਇਸ' ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(2) ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਬੀ. ਐੱਨ. ਸੁਰੇਸ਼, ਪੁਲਾੜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਾੜ ਸੰਸਥਾਨ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦਾ ਗਠਨ ਵਪਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਵਪਾਰਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦੋਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਈ-2010 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਫੋਰਜ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰਜ਼, ਯੂ. ਐੱਸ. ਏ. ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਰਚ-2003 ਵਿੱਚ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ/ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਰ. ਓ. ਨੂੰ ਡਿਜੀਟਲ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਈ-2003 ਵਿੱਚ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ/ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਰ. ਓ. ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ।

(3) ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੋਰਜ ਐੱਲ. ਐੱਲ. ਸੀ. ਦੁਆਰਾ 22.03.2004 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਪੁਆਇੰਟ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਸਾਂਝੇ ਉੱਦਮ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵਾਸ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਦੇਵਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਏ.ਐਸ.ਯੂ.ਆਰ.ਏ.ਐਸ. 23 ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ| ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਰਕੀਟ ਹਿੱਸਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਹਿੱਸੇ, ਵਪਾਰਕ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਉਪਕਰਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਮਿਤੀ 22.03.2004 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 15.04.2004 ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਪੈਰਾ 3.4 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੇ ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਰ. ਓ./ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਐੱਸ-ਬੈਂਡ ਸੈਟੇਲਾਈਟ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੁਲਾੜ ਹਿੱਸਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੋਰਜ ਅਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਉੱਦਮ ਲਈ। ਸਾਂਝੇ ਉੱਦਮ ਲਈ ਜੋ ਜਗ੍ਹਾ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ,

ਉਹ 97 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਇਸਰੋ/ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ 11 ਮਿਲੀਅਨ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਐੱਸ-ਬੈਂਡ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਲੀਜ਼' ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ (ਏ) ਕੀ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; ਅਤੇ (ਬੀ) ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) 14.05.2004 ਉੱਤੇ, ਪੁਲਾੜ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ. ਕੇ. ਐੱਨ. ਸ਼ੰਕਰਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਸੀ। ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਐੱਸ-ਬੈਂਡ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜੀ ਸਮੇਂ
ਜਦੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ;

(5) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਈ-2006 ਤੋਂ ਸਤੰਬਰ-2009 ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਦੇਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. (ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਬੋਰਡ) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. (ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ) ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 02.05.2008 ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਟੀ.ਵੀ. (ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ) ਉੱਤੇ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ 31.03.2009 ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ;

(6) ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ (ਏ) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਵਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦਾਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; (ਬੀ) ਦੇਵਾਸ ਨੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ/ਇਸਰੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੁਭਾਇਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ। ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ; (ਸੀ) ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸਨ; ਅਤੇ (ਡੀ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਐੱਸ. ਏ. ਟੀ. ਸੀ. ਓ. ਐੱਮ. ਨੀਤੀ ਆਦਿ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ;

(7) ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ (ਏ) ਦੇਵਾਸ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ (ਬੀ) ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹਾਈਬ੍ਰਿਡ ਮੋਡ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਸ

ਉਪਕਰਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਾਰਣ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ (ਸੀ) ਦੇਵਾਸ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(8) ਦੇਵਾਸ ਕੋਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੌਧਿਕ ਸੰਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(9) ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ, ਅਰਥਾਤ, ਦੇਵਾਸ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ-2004 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਰਚ-2003 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਈ-2003 ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 28.07.2003 ਉੱਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, 22.03.2004 ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰਚ-2003 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ-2004 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕੰਮ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, 28.01.2005 ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਤੱਤ, ਅਰਥਾਤ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਠਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(10) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਟੀ. ਵੀ. ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਮਿਤੀ 28.01.2005 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਲਗਭਗ 85 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਪਾਰਕ ਸਹਾਇਤਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਖਰਚੇ. ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਈ ਗਈ 1 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉੱਦਮ, ਅਰਥਾਤ ਸਾਲਸੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਨੋਟ ਸੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ

ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੀ. ਏ. ਜੀ. ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗ, ਅਰਥਾਤ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਏ।

(11) ਐੱਸ. ਏ. ਟੀ. ਸੀ. ਓ. ਐੱਮ. ਨੀਤੀ ਨੇ ਦੂਰਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪਰਸਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਜਗ੍ਹਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਖਿਡਾਰੀ ਲਈ, ਉਹੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਗਿਆ;

(12) ਕਿ ਪੁਲਾੜ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਫਸਲ ਨੂੰ ਖਾਣ (ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਫਸਲ ਖਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 104ਵੇਂ ਪੁਲਾੜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ. ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਨੋਟ (17.11.2005) ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਸ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ. ਐੱਸ. ਆਰ. ਓ. ਨੂੰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਮਿਲੇ ਹੋਣ। ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸੰਵਰਧਨ;

(13) ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 06.01.2009 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਲਾਇਸੈਂਸ 07.05.2009 ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਅਸਲ ਮਿੰਟ 20.11.2009 ਉੱਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(14) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ

ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਢੰਗ. ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦਾ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

(15) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ ਐੱਫ. ਆਈ. ਪੀ. ਬੀ. ਨੂੰ ਮਿਤੀ 02.02.2006 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਆਈ. ਐੱਸ. ਪੀ. ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਵਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ 06.03.2006 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਸਬਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ੇਅਰ ਗਾਹਕੀ ਸਮਝੌਤਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਿਤੀ 28.01.2005 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਝੂਠੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ, ਜੋ ਹੁਣ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਵੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ, ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

12.9ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ, ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕਿ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲੱਭਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

12.10 ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਤੀਜੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਏ. ਟੀ. ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

13. ਵਿਭਿੰਨ ਮੈਦਾਨ

13.1 ਹਮਲੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੇਵਾਸ ਮਲਟੀਮੀਡੀਆ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕੁੱਝ ਪੂਰਕ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਨਿੱਜੀ ਧਿਰਾਂ

ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਏ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਦੇਵਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਪੁਲਾੜ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਦੋ ਨਿੱਜੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

13.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 211 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 2013 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਧਾਰਾ 271 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ 271 (ਈ) ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 224 (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 233 (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 237 (ਬੀ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 439 (1) (ਐੱਫ) ਨੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 223 (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 224 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

13.3 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੇਵਾਸ ਦੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਐੱਫ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੜੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਹੁਣ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ

ਦਾ ਮਿਆਰ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਲ. ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਤੀਜੇ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੰਡਾਤਮਕ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖੰਜਰ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਵਾਂਗ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਰੋੜ ਭਾਰਤੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਪੁਰਸਕਾਰ ਆਈ. ਐੱਨ. ਆਰ. ਲਈ 10, 000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ 2 ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਪੁਰਸਕਾਰ 5,000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਲਈ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ) ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

13.4 ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਵੱਲੋਂ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੇ ਆਈ. ਸੀ. ਸੀ. ਆਰਬਿਟ੍ਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਬੀ "ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਦੋ ਬੀ. ਆਈ. ਟੀ. ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਇਕਾਈ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਗੇ।

13.5 ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜੇਕਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ, ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਅਤੇ ਦੇਵਾਸ ਦਰਮਿਆਨ ਵਪਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬੀਜ ਦੇਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ, ਤਾਂ ਪੌਦੇ ਦਾ ਹਰ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੀਜਾਂ ਤੋਂ ਉੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ, ਵਿਵਾਦ, ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਆਦਿ, ਸਾਰੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਸੰਕਰਮਿਤ ਹਨ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

13.6 ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਵਾਇੰਡਿੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਐਂਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਵਾਸ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਵਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ

ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 579 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਨਿਵੇਸ਼ਕ ਦਸਾਂ 488 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ।

14. ਸਿੱਟਾ

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਐਨ. ਸੀ. ਐਲ. ਟੀ. ਅਤੇ ਐਨ. ਸੀ. ਐਲ. ਏ. ਟੀ. ਦੇ ਸਮਵਰਤੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੀ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਰਡਰ ਦੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate